

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8To/65/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7918010675
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Michalanský
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7918010675.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Michalanského, sudcov JUDr. Karola Kučeru a JUDr. Daniely Mitterpákovovej v trestnej veci proti obžalovanému I. H. pre prečin úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Trebišov sp. zn. 3T/140/2018 zo dňa 21. 3. 2019 na verejnom zasadnutí konanom v Košiciach dňa 2. septembra 2019 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného I. H..

odôvodnenie:

Okresný súd Trebišov rozsudkom sp. zn. 3T/140/2018 zo dňa 21. 3. 2019 uznal obžalovaného I. Zajaca vinným z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 31.8.2016 v predajni DLT, s.r.o., prevádzka Trebišov, M. R. Štefánika 2330, uzatvoril Zmluvu o spotrebiteľskom úvere číslo 6089814887 so zástupcom spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s., so sídlom Hlavné námestie 12, Kežmarok IČO: 35 923 130, ako veriteľom, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru na nákup mobilného telefónu zn. Samsung J7 v kúpnej cene 879,- €, tento úver sa zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach po dobu 28 mesiacov v sume 40,- € mesačne počnúc dňom 20.9.2016, pričom ako údaj dôležitý pre poskytnutie úveru uviedol nepravdivo, že je zamestnaný, že jeho zamestnávateľom je spoločnosť Silometal, s.r.o., so sídlom Strojárska 1, Košice, a že jeho čistý mesačný príjem je 340,- €, pričom v tom čase nebol zamestnaný a nemal čistý mesačný príjem 340,- €, úver vyčerpal, zaplatil iba jednu mesačnú splátku, takto poskytovateľa úveru pri posudzovaní splnenia podmienok na poskytnutie úveru uviedol do omylu, čím svojím konaním spôsobil spoločnosti Consumer Finance Holding, a.s. Kežmarok, toho času pre nástupnícku spoločnosť Všeobecnú úverovú banku, a.s., Bratislava, škodu vo výške 981,17 €.

Súd mu za to uložil podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 222 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona (§ 36 písm. l/ Tr. zákona, § 37 písm. h/, m/ Tr. zákona) súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 40 mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 42 ods. 2 Tr. zákona uložil obžalovanému trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 5 rokov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušil výrok o treste zo skoršieho trestného rozkazu Okresného súdu Trebišov zo dňa 31.12.2018 sp. zn. 0T/173/2018, ktorým bol obžalovanému pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu so stredným stupňom stráženia, a trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 5 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ako vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku uložil obžalovanému povinnosť nahradiť poškodenej spoločnosti Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Mlynské Nivy 1, IČO: 31320155, spôsobenú škodu vo výške 981,17 €.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že uložený trest považuje za neprimerane prísny. Priznal, že sa dopustil podvodu pri neoprávnenom žiadaní úveru na mobilný telefón, nakoľko potreboval peniaze na zaobstaranie základných životných potrieb pre svoju rodinu a zvolil takú nezákonnú cestu. Nemohol si nájsť prácu, lebo v ich regióne je jej málo a objektívnou nevýhodou je aj jeho etnický pôvod. Poukázal na svoj slabý intelekt, pričom nie je to z jeho ľahostajnosti alebo lenivosti, ale má to zrejme vrozené. V danom prípade sú u neho viaceré poľahčujúce okolnosti podľa ustanovenia §-u 36 odsek 1 Trestného poriadku a to, že spáchal trestný čin v dôsledku nedostatku vedomostí alebo skúseností, spáchal trestný čin pod vplyvom tiesnivých osobných pomerov alebo rodinných pomerov, ktoré si sám nespôsobil, pričínil sa o dobrovoľné nahradenie škody, priznal sa k spáchaniu trestného činu a úprimne ho oľutoval a napomáhal príslušným orgánom pri objasňovaní trestnej činnosti. Nespochybnil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/, že už bol viac ako dvadsaťkrát odsúdený, dokonca aj za obdobnú trestnú činnosť. V čase spáchania skutku v auguste 2016 mal vykonaný posledný trest a nebol ani v skúšobnej dobe podmieňačného odsúdenia alebo podmieňačného prepustenia z výkonu trestu. Navrhol preto, aby súd na okolnosť predchádzajúcich odsúdení neprihliadal a má za to, že prevažuje u neho pomer poľahčujúcich okolností. Podľa jeho názoru sú splnené podmienky pre uloženie miernejšieho trestu.

Navrhol predmetný rozsudok vo výroku o treste zrušiť a uložiť mu nepodmieňačný trest, ale v nižšej výmere. Alternatívne navrhol uloženie trestu povinnej práce, pre ktorý spĺňa fyzické, aj psychické predpoklady a ktorému sa bez výhrad podrobí v lehote do jedného roka od nariadenia jeho výkonu. Sľúbil, že povedie riadny.

K odvolaniu obžalovaného sa vyjadril prokurátor v tom zmysle, že okresný súd sa v odôvodnení napadnutého rozsudku v plnej miere vysporiadal s okolnosťami prípadu na účely ukladania trestu, správne vzal do úvahy poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval, že spáchal viac trestných činov, nakoľko mu bol ukladaný súhrnný trest odňatia slobody a vzhľadom na viacnásobné odsúdenia obžalovaného okresný súd správne prihliadol aj na priťažujúcu okolnosť, že obžalovaný bol v minulosti za trestný čin odsúdený. Odvolanie obžalovaného považuje za účelové s cieľom dosiahnuť zníženie trestu. Má zato, že nie je možné akceptovať všetky poľahčujúce okolnosti, ktoré navrhol vziať do úvahy obžalovaný, tieto neboli v priebehu konania nijako preukázané (slabý intelekt obžalovaného, jeho nedostatočné rozumové schopnosti, tiesnivé osobné alebo rodinné pomery). Stotožnil sa s názorom okresného súdu, ktorý nevzhlíadal u obžalovaného poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona, nakoľko obžalovaný priznaním skutku nenapomáhal príslušným orgánom pri odhaľovaní trestnej činnosti. Taktiež je potrebné uviesť, že to, že obžalovaný veril ubezpečeniu, že úver bude pravidelne splácaný a že ho nebude musieť splácať on, nenapĺňa poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. k/ Trestného zákona, a teda, že sa pričínil o dobrovoľné nahradenie škody, ako uviedol obžalovaný v odôvodnení svojho odvolania. Z odpisu registra trestov vyplýva, že obžalovaný bol v minulosti viac ako 20-krát súdne trestaný, z toho 4-krát sa na neho hľadí, ako keby nebol odsúdený, neexistuje teda žiadny dôvod na nevzhlíadnutie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona.

Nakoľko súd správne vzal do úvahy poľahčujúce a priťažujúce okolnosti, uloženie súhrnného nepodmieňačného trestu odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona, § 222 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona považuje za zákonné a dĺžku trestu vo výmere 40 mesiacov za spravodlivú, vzhľadom na predchádzajúce odsúdenia obžalovaného.

Na podklade takto podaného odvolania odvolací súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

V konaní, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku postupoval okresný súd v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku a vykonal na hlavnom pojednávaní všetky potrebné dôkazy, majúce význam pre

rozhodnutie o vine a treste, tieto dôkazy vyhodnotil v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a dospel tak ku správny skutkovým a právnym záverom.

V odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. okresný súd jasne a zreteľne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom sa dôsledne zaoberal aj obhajobou obžalovaného.

Krajský súd si v celom rozsahu osvojil správne a zákonné odôvodnenie napadnutého rozsudku, nemal žiadne pochybnosti o závere okresného súdu a keďže sa so závermi okresného súdu stotožňuje, tak na ne ako na správne a zákonné v podrobnostiach poukazuje.

Krajský súd v prvom rade poukazuje na judikatúru Ústavného súdu Slovenskej republiky, v zmysle ktorej rozhodnutie okresného súdu a krajského súdu tvoria jeden celok (I. ÚS 141/04) a v zmysle tohto právneho názoru krajský súd tak v stručnosti poukazuje na zistený skutkový stav a na právny rozbor a právny záver okresného súdu vo vzťahu k všetkým výrokom napadnutého rozsudku.

Z dôvodov podaného odvolania je zrejmé, že obžalovaný napáda rozhodnutie okresného súdu vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Z predloženého spisového materiálu vyplýva, že obžalovaný I. H. na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe, na základe čoho okresný súd riadnym procesným postupom podľa § 257 ods. 1 a nasl. Tr. por. prijal vyhlásenie o vine obžalovaného a následne vykonal dôkazy majúce význam pre rozhodnutie o treste a o náhrade spôsobenej škody.

Tak na podklade prijatého vyhlásenia o vine, ako aj na podklade ďalších dôkazov vykonaných v prípravnom konaní okresný súd správne ustálil právnu kvalifikáciu konania obžalovaného ako prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Tr. zák.

Dôsledne a vyčerpávajúco sa okresný súd zaoberal aj osobou obžalovaného, jeho predchádzajúcim životom a to vrátane všetkých skutočností majúcich význam pre určenie druhu trestu a jeho výmery.

Okresný súd správne zistil, že obžalovaný bol doposiaľ 22-krát súdne trestaný a to pre trestnú činnosť prevažne majetkového charakteru s tým, že aktuálne vykonáva trest odňatia slobody uložený mu v inej trestnej veci. Naposledy mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Trebišov sp. zn. 0T/173/2018 zo dňa 31. 12. 2018 uložený pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 15 mesiacov so zaradením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, ako aj trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 5 rokov.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu sa krajský súd v celom rozsahu stotožnil aj s ustálením poľahčujúcich a priťažujúcich okolností, konkrétne poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., t. j. že obžalovaný sa ku skutku priznal a úprimne ho oľutoval a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., t. j. že už bol, vzhľadom na jeho predchádzajúci život za trestný čin odsúdený a podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., t. j. že spáchal viac trestných činov, vzhľadom na ukladanie trestu ako trestu súhrnného za zbiehajúcu sa trestnú činnosť.

Okresný súd pri prevahe priťažujúcich okolností postupoval správne, keď vzhľadom na predchádzajúci život obžalovaného ukladal trest v strede zvýšenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Tr. zák., keďže napriek viacerým predchádzajúcim odsúdeniam zjavne nedošlo k náprave obžalovaného. Zisteným skutočnostiam a zákonu zodpovedá aj rozhodnutie okresného súdu o uložení trestu ako trestu súhrnného podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., keďže vo vzťahu k jeho predchádzajúcemu odsúdeniu v trestnej veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 0T/173/2018 ide o zbiehajúcu sa trestnú činnosť. V súlade so zásadami ukladania súhrnného trestu je tak aj po zrušení výroku o treste trestného rozkazu sp. zn. 0T/173/2018 zo dňa 31. 12. 2018 aj uloženie trestu zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 5 rokov.

Pokiaľ ide o argumentáciu obhajoby týkajúcu sa zohľadnenia ďalších poľahčujúcich okolností, v tomto smere ako to už vyššie krajský súd uviedol, sa stotožňuje s ich odôvodneným ustálením zo strany okresného súdu a aj s právnym názorom uvedeným vo vyjadrení prokurátora k dôvodom podaného odvolania.

Nezistiac žiadne pochybenie ani vo výroku, ktorým okresný súd zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák., krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré krajský súd rozhodol v zmysle výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.